

РЕШЕНИЕ

№ 7403

гр. София, 11.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТРИНКА ИВ.
КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА**

при участието на секретаря **РУМЯНА П. СТОЯНОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-
МЛАДЕНОВА** Гражданско дело № 20221110140750 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 318 – 329 от ГПК.

Първоначалният ищец – ответникът по насрещния иск Б. П. И. твърди, че с ответника В. В. И. са сключили граждански брак на 17.08.2019г. в гр. София, по време на който е родено малолетното им дете Б.а Б.ова И., родена на 04.11.2021г. Семейството живеело в жилище, находящо се в гр. София, кв. Левски, ул. „Константин Фотинов” № 40, представляващо къща, собственост на майката на ищеца. Същият твърди, че в началото на брака им отношенията им били добри, но след раждането на детето съпругата станала агресивна, без причина създавала скандали, като на следващия ден твърдяла, че не помни какво е правила. По тази причина ищецът твърди, че съпругата му е развила някакво психическо заболяване. Ищецът отдавал това на обстоятелството, че съпругата му е млада майка и не знаела как да се справя с грижите за детето им въпреки че постоянно търсела помощта на майка му и леля му. В същото време се карала с тях, че се месели в отглеждането на детето. Допълнително се влошили отношенията след като диагностицирали детето с „атопичен дерматит” и установили, че то се нуждае от специални грижи, които съпругата не успявала да полага. В резултата на тези скандали отношенията на съпрузите трайно се обтегли, което довело до дълбокото и непоправимо разстройство на брака. Ищецът работел като международен шофьор и след завръщането му от пореден курс в чужбина установил, че съпругата му се е изнесла от семейното жилище заедно с детето на 11.07.2022г. и е отишла при сестра си Ирена. Освен това ищецът разбрал, че преди напускането на семейното жилище съпругата му е подала жалба за тормоз срещу леля му, която живеела в къща срещу тях, че била опитала да отвлече детето им. По изложените съображения намира брака си за дълбоко и непоправимо разстроен и моли съда да го прекрати, иска да му предостави упражняването на родителските права над роденото от брака дете, а на майката да определи режим на лични контакти, като осъди последната да заплаща месечна издръжка в размер в размер на 150 лв., считано от завеждане на исковата молба в съда, както и претендира предоставяне ползването на семейното жилище като твърди, че съпругата го е напуснала. Претендира разноски. Ищецът се явява лично в съдебно заседание и потвърждава желанието си за прекратяване на брака без произнасяне по въпроса за вината, моли в случай на предоставяне на родителските права на майката за

определяне на по-разширен режим на лични отношения с детето с преспиване и без присъствие на майката, като заявява, че майка му ще му помага в отглеждането. В същото време при отговор на въпрос по чл. 176 ГПК ищецът заяви, че не е заплащал издръжка на детето си, защото във фирмата, в която работел имало забавяне и не му достигали средства, за да отдели и за издръжка, въпреки че получавал заплата.

Ответникът по първоначалния иск - ищец по насрещния В. В. И. също намира брака си за дълбоко и непоправимо разстроен и моли за неговото прекратяване, като намира себе си за по-пригодния родител и претендира упражняването на родителските права върху роденото по време на брака дете, като на бащата бъде определен ограничен режим на лични контакти с детето в нейно присъствие и последният бъде осъден да заплаща издръжка на детето си в размер на 500 лв. месечно, претендира възстановяване на предбрачната си фамилия – Кутовска. Твърди, че отношенията в семейството са силно обтегнати особено след раждането на детето. Ищецът отсъствал често по работа, понякога по цели седмици, но когато се върнел постоянно се карали като кавгите започвали дори по незначителни поводи. През последните месеци преди фактическата им раздяла съпругът се дазинтересирал напълно от грижите около детето като отказал да поеме отговорност за каквото и да било в семейството, отказал финансова помощ на съпругата и детето си. Основен катализатор на семейните скандали били роднините на съпруга, които използвали неговото отсъствие, за да я обиждат и нагрубават по различни поводи. Лошото поведение на роднините на съпруга не преставало дори в негово присъствие, дори той ги насърчавал. Стигнало се до там, че роднини на съпруга й взели детето без нейно съгласие и го отвели в друга къща под предлог, че искат да го видят. Наложило се ада използва полиция, за да си вземе детето обратно. След като съпругата напуснала семейното жилище заедно с детето и отишла при сестра си роднините на съпруга й викали пред блока и я заплашвали, като тогава отново съпругът й не се намесил да я защити. С това си поведение съпругът показал, че не желае вече да бъдат семейство и предпочитал да остане при майка си. По изложенияте съображения намира бракът за дълбоко и непоправимо разстроен, претендира упражняване на родителските права по отношение на роденото по време на брака дете, като на бащата бъде определен ограничен режим на лични отношения в присъствието на майката предвид ниската възраст на детето, като бащата бъде осъден да заплаща издръжка в размер на 500 лв. поради по-високите разходи за детето, свързани с ѝ заболяването му от „атопичен дерматит”, заявява желание да възстанови предбрачната си фамилия – Кутовска. Претендира разноски.

Всеки един от съпрузите оспорва сочените от другия съпруг твърдения и негови брачни провинения, намира себе си за по –пригодния родител и акцентира върху това, че интересът на детето изисква той да упражнява родителските права, пледира за уважаване на исковите му претенции, претендира разноски.

По делото има привремени мерки, съгласно определение № 34188/14.12.2022г. по настоящото дело. С тях родителските права по отношение на общото им дете са предоставени на майката, а на бащата е определен режим на лични отношения без преспиване и без присъствието на майката, като същият е осъден да заплаща месечна издръжка в размер на 300 лв. По признание на бащата в съдебно заседание той не изпълнява задължението си за заплащане на месечна издръжка на малолетното си дете.

Съдът, като взе предвид относимите доказателства и доводи на страните, прие за установено следното:

Страните Б. П. И. и В. В. И. са съпрузи, сключили са граждански брак на 17.08.2019 г. в гр. София, видно от удостоверение за сключен граждански брак, издадено въз основа на акт за граждански брак № 393/17.08.2019г. на Столична Община, район Красно село, като при сключването на гражданския брак съпругата е приела да носи фамилното име на съпруга си – И..

По време на страните е родено детето Б.а Б.ова И., родена на 04.11.2021г. (удостоверение за раждане, издадено въз основа на акт за раждане № 654/08.11.2021г. на

СО-Район „Красно село“)

Не е спорно между страните, а и по делото са ангажирани доказателства, от които се установява, че семейното жилище на страните - къща, нахождаща се на адрес гр. София, кв. Левски, ул. „Константин Фотинов“ № 40 и собственост на трети лица – майката на ищеца.

Към момента съпругата В. В. е в отпуск по майчинство, а съпругът работи като международен шофьор с възнаграждение равно на минималната работна заплата.

По делото е представен социален доклад от ДСП Перник. От него су установява, че съпругата В. И. живее заедно с детето в жилище под наем на територията на гр. Перник от есента на 2022г., в което има много добри хигиенно битови условия за отглеждането на детето. Същата е споделила, че проблемите между страните започнали по време на бременността ѝ, като дори съпругът ѝ е посягал физически два пъти. След раждането на детето ответникът непрекъснато пътувал по работа, постоянно отсъствал и не полагал грижи за семейството си. Силно влияние върху отношенията между двамата е оказвало от майката на ответника и негови роднини, защото те още от самото начало не одобрявали връзката им и не я приели като пълноправен член на семейството. Силно негативното им отношение се проявявало особено силно в отсъствието на съпруга когато я обиждали и нагрубявали. През пролетта на 2022г. тези прояви зачестили, дори в присъствието на съпруга ѝ, който не правел нищо за да я защити. Майката е споделила, че на 17.07.2022г. роднини на съпруга ѝ изнесли детето от дома ѝ без нейно съгласие и на практика го отвлели. Наложило се да потърси помощ от полицията, за да си го вземе. Това още повече изострило отношенията в семейството, което довело до вземане на решение от нейно страна да напусне семейното жилище. На 18.07.2022г. се мести при сестра си заедно с детето. Последвало е посещение от роднини на съпруга ѝ, които били отпратени с помощта на полиция. По време на тези случаи съпругът е бил в командировка в чужбина. След раздялата съпрузите са провели няколко разговора, обсъждал се е вариант да се разделят в самостоятелно домакинство далеч от роднините на мъжа, но той отказвал. Според съпругата грубото му и обидно отношение към нея се дължи на влиянието на роднините му. Според социалния доклад детето Б.а страда от „Атопичен дерматит“, което налага използване на специална бебешка козметика и специален режим на хранене. Поставената диагноза налага хранене с храна по специална схема, изготвена от страна на педиатър, като постепенно се въвеждали различни храни и се преминавало към обща храна. Препоръката на социалните работници е двамата родители да намерят начин да комуникират помежду си, за да предпазят детето от негативните емоции на техните взаимоотношения.

Социални работници от ДСП – Оборище са представили по делото социален доклад, изготвен след среща с ищеца и неговите роднини. Съпругът е споделил, че страните се познават от ученическите си години, сключили са брак през 2019г. Проблемите им започнали по време на бременността на съпругата, които са се задълбочили след раждането на детето. Имали спорове относно храненето му, затова помолил майка си когато отсъства да помага на съпругата му. По повод случката на 17.07.2022г. разказва, че негови роднини му позвънили, че майката и детето напуснали жилището и не се прибрали. Самият той също не успял да се свърже с нея. Когато се прибрал в страната на 26.07.2022г. и се опитал да установи контакт със съпругата си разбрал, че тя е блокирала номера му. Успял да види детето едва на 04.10.2022г. като до тогава тя възпрепятствала всякакъв контакт на детето с бащата. Пред социалните работници бащата заявява желанието си да отглежда детето, като твърди, че при отсъствията му от страната то ще се отглежда от роднини от разширения му кръг. Съпругът заявил, че работел като международен шофьор като курсовете му били с продължителност по около седмица, осигурявал се на минимална работна заплата. Препоръката на социалните работници е детето да се отглежда в стабилна семейна среда. Родителите следва активно да сътрудничат в грижите за него, за да може Б.а да има възможност за пълноценни контакти с двамата, за да се надгражда и запазва емоционалната връзка помежду си.

По делото са изслушани двамата съпрузи по реда на чл. 59, ал. 6 от СК. Ищецът Б. И. заявява, че работи като международен шофьор като една седмица е в страна, една навън.

Заявява, че живее сам в къщата в кв. Левски, в гр. София, като за отглеждането на детето ще разчита на майка си, която живеел в с. Мусачево. Заявява, че желае да си гледа детето, ако се наложило щял да си смени и работата, но заявява, че никога не е се грижил сам за детето, защото майката не му го давала.

При изслушването съпругата В. И. заявява, че в момента е в отпуск по майчинство и сама се грижи за детето. В отглеждането може да разчита на помощта на роднини и най-вече на сестра си. Заявява, че бащата не проявявал никакъв интерес към детето. Въпреки наличие на привременни мерки ходил да го види на 14 декември и в деня преди заседанието. Детето не го познавало, а и майката му нямала доверие да го остави сам да се грижи за детето.

По делото са събрани и гладни доказателства При разпита на свидетелката Ивалена Панайотова, съседка на страните, става ясно, че съпрузите са жили сами в жилище, собственост на съпруга в къща близък, като в другата част живеели негови роднини. Всички искали да видят детето и му се развали. Свидетелката споделя, че е виждала бащата веднъж сам с количката. След раждането на детето съпругата изпаднала в следродилна депресия, изолирала се от роднини и приятели. Твърди, че скандала през лятото бил предизвикан от съпругата. Сигнало се до намеса на полицията. След като съпругата отишла при роднини с детето близки на съпруга се организирали и отишли да я прибират, повикали и полиция, защото станал скандал. В тази част съдът кредитира показанията на свидетелката, в частта, в която пресъздава лични впечатления. В останалата част, в която съдържа оценъчни квалификации и пресъздава възприети от трети лица данни, съдът не кредитира.

Показания по делото е дала и сестрата на съпругата – свидетелката Елена Пресолска, която познава страните от преди да станат семейство. Свидетелката разказва, че живеели в къща в квартал Левски, собственост на майката на съпруга. От средата на месец юли 2022г. до настоящия момент сестра ѝ с детето живеели под наем в гр. Перник. Сестра ѝ била изключителна майка. От раждането на детето постоянно се занимавала с него. Свидетелката и други техни роднини ѝ помагали в отглеждането. Страните били във фактическа раздяла като причина за това били роднините на съпруга. Той не полагал никакви грижи за детето, или пътувал в чужбина или когато бил в страна по цял ден го нямало, защото извършвал товаро-разтоварна работа. Никога не е оставал сам с детето. Свидетелката разказва за две сцени, на които е присъствала лично, при които роднини на съпруга са наричали сестра ѝ „мърла, грозна, тъпа“, при положение че е майка на внучето им. За да ѝ помогне и да я защити свидетелката се обадила на съпруга и пуснала обидите на високоговорител, но той не направил нищо да защити. Свидетелката споделя, че целта на роднини те на съпруга била да изкарат сестра ѝ луда, за да могат да вземат детето. Самата тя счита, че страните могат да комуникират нормално и по повод на детето, но пречка било поведението на роднините на съпруга, които не желали съпрузите да поддържат нормални отношения. Съдът кредитира напълно показанията на свидетелката като хронологично и логично последователни, резултат на лични възприятия от общуването ѝ с двете страни.

Съобразно така установената фактическа обстановка съдът счита, че предявеният иск за развод поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство на брака е основателен. По делото се установи, че проблемите на страните са започнали по време на бременността през 2021г. като след раждането на детето са ескалирали. Установява се още, че от фактическата раздяла на страните в средата на месец юли 2022 г. съпрузите не са се събирали да живеят заедно, не са поддържали общо домакинство, не са имали отношения като съпрузи, като всеки от тях в личен план е установил свой собствен начин на живот, изключващ изцяло другия. През този период от време, двамата не са били отдадени на обща грижа и единомислие за съществуването и просперитета на семейството. Всякакви контакти между тях са прекъснати и те са отчуждени един от друг, помежду им трайно са се настанили неразбирателството, липсата на обич и взаимно уважение. При така установените факти за отношенията между съпрузите съдът намира, че бракът им е дълбоко и непоправимо разстроен, брачната връзка няма предписаното от закона и добрите нрави съдържание, поради което следва да бъде прекратена. Вярно е, че фактическата раздяла не е

абсолютно основание за прекратяване на брака (ППВС №10/1971 г., т.3), както и че не всяка фактическа раздяла между съпрузите води до дълбоко и непоправимо разстройство на брака, но в настоящия случай раздялата, макар и не с голяма давност е резултат на крайно изострените съпружески отношения, през последната една година бракът е съществувал само формално, поради което и следва да бъде прекратен. Такова е и желанието на двамата съпрузи. В тази връзка следва да се добави, че разпоредбата на чл.99, ал.4 от СК /отм./, съгласно която "развод не се допуска, ако разстройството на брака се дължи само на виновно поведение на ищеца, а другия съпруг настоява да се запази брака, освен ако важни обстоятелства налагат да се допусне разводът ", не е възпроизведена в новия Семейен кодекс. Брачната връзка е невъзвратно изпразнена от предписваното ѝ от закона и добрите нрави съдържание, поради което, като формална и ненужна, следва да се прекрати без съдът да издирва и да се произнася по въпроса за вината, доколкото такава претенция не е заявена от нито един от съпрузите.

Съгласно чл.49, ал.3 от СК с решението за допускане на развода съдът се произнася и относно вината за разстройството на брака, ако някой от съпрузите е поискал това. По делото такова искане е направено и от двете страни, поради което и следва съдът да изследва въпроса за вината.

Според чл.322, ал.2, изр.II ГПК с иска за развод задължително се предявяват и разглеждат искове за упражняване на родителските права, личните отношения и издръжката на децата, ползването на семейното жилище, издръжката между съпрузите и фамилното име. Страните имат едно малолетно дете – Б.а И., родена на 04.11.2021г., поради което и съдът дължи произнасяне по тези въпроси.

Всеки от двамата родители е заявил желанието си на него да бъде предоставено упражняването на родителските права по отношение на малолетното дете. Въпросът за родителските права, съобразно разпоредбата на чл. 59, ал. 4 СК, следва да се реши след преценка на всички обстоятелства с оглед интересите на детето като: възпитателските качества на родителите, полаганите до момента грижи и отношение към детето, желанието на родителите, привързаността на детето към родителите, пола и възрастта на децата, възможността за помощ от трети лица - близки на родителите, социалното обкръжение и материалните възможности. Съгласно ППВС № 1 по г. д. № 3/74, което не е загубило своята актуалност и днес, определянето на родител, който еднолично ще упражнява родителските права в бъдеще, става, като се държи сметка за интересите на децата, в което понятие се включват необходимостта от възпитателски качества на родителите, като се взема предвид образованието, културата, мирогледът и другите качества на личността на отделния родител, като същественото е не тяхното наличие, а конкретното им проявление, от което се определя авторитетът на родителя в обществото и пред децата; поради това от значение е умението на родителя добре да направлява децата в живота, да им дава положителен пример, да им внушава правилни постъпки и т. н.; следва да се държи сметка и за грижите и отношение на родителите към децата /под грижи за децата се разбират личните усилия на родителя във връзка с отглеждането им, надзора и възпитателските похвати по изграждането на личността на всяко от децата/, желанието им да отглеждат децата, привързаността на последните към родителите, полът на децата /прието е, че майката е по-пригодна от бащата да отглежда и възпитава децата от женски пол/, тяхната възраст. В настоящия случай и двамата родители са изразили желание да упражняват родителските права по отношение на детето Б.а, и двамата твърдят, че имат добър родителски капацитет. Съдът, намира, че като се съобрази както жилищната и материалната им обезпеченост и подкрепяща среда, така и възрастта, в която се намира детето и заради която се нуждае от майчина грижа и ласка, обстоятелството, че майката познава в дълбочина и се отнася внимателно и грижовно към нуждите на детето от момента на раждането му до сега, в това число за неговото - образование, здраве, осигуряване на емоционален комфорт, напълно ангажирана е с неговото отглеждане, родителските права следва да бъдат възложени на майката. От друга страна доводите на ищеца, че тя не разполага с необходимия родителски капацитет, защото проявявала психическа нестабилност, съдът отдава на внушението на роднини, които

твърдения не кореспондират с установеното от съвкупната преценка на събраните по делото доказателства. На бащата следва да се определи режим на лични отношения, съобразно **диспозитива** на решението, който съдът намира, че не следва да бъде в по-разширени рамки за да гарантира пълноценни и регулярни контакти, чрез които да се запази така изградената връзка на детето с бащата и да се даде възможност на последния активно да участва в живота му. За яснота съдът намира за необходимо да добави, че поддържането на подходящи лични отношения на бащата с детето, може да става не само със свиждания, но и чрез водене на кореспонденция чрез съвременните средства за комуникация, телефонни разговори и т. н., като в решението на съда не е необходимо да се изброяват всички възможни форми на опосреден контакт. Тези допълнителни форми следва да бъдат договорени между родителите, при съблюдаване желанието и на самите деца, техния дневен режим, учебни, спортни и др. ангажменти.

За яснота на страните обаче, съдът намира за необходимо да отбележи, че последните следва да разберат в достатъчна степен, че прекъсването на връзката на детето, с който е да е от двамата родители ще се отрази неблагоприятно върху психическото и емоционално развитие на детето. За изграждането му като личност двамата родители имат не само правно, но и нравствено задължение. Отношенията между родителите не следва по никакъв начин да рефлектират върху психическото и емоционалното състояние на детето Б.а. Те са хората, които следва да осигурят нормална и спокойна среда за развитието на детето си, тъй като те съществува по волята и тяхното желание. Майката от своя страна следва да изпълнява задължението си да съдейства за режима на личните контакти на бащата с детето, като не допуска поведение насочено към отчуждаването на детето от бащата и препятстване на контактите им. Чрез лични действия на всяка от страните по делото, различаващи се по своя интензитет според потребностите на детето, родителите трябва да създадат необходимите спокойствие и увереност у малолетните. По този начин, съобразявайки се с предписанията на закона, добрите нрави и влязлото в сила съдебно решение, страните трябва да се опитат да подобрят стандарта на живот на детето си, за да не се чувства то разкъсано в търсенето на одобрение и подкрепа от своите родители.

Съгласно чл.143, ал.2 СК „родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си” (последното отрицателно условие се отнася за децата и тяхната работоспособност и имущество, а не за родителите-ППВС №5/1970г., т.2, поради което е очевидно незаконосъобразно разбирането за безусловния характер на задължението за издръжка от родител спрямо ненавършило пълнолетие дете), като според чл.142, ал.1 СК „размерът на издръжката се определя според нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което я дължи”, но издръжката на едно дете не може да бъде по-ниска от $\frac{1}{4}$ от минималната работна заплата (чл.142, ал.2 СК); Възможностите на родителя, който няма да упражнява родителските права и при когото няма да живеят децата, да дава издръжки е предпоставка не само за размера на издръжката (чл.142, ал.1 СК-2009 г.), но и за основанията на иска (арг. чл.140, ал.2 СК-2009 г., така-ППВС №5/1970 г., т.IV). Те също винаги са обективни и конкретни. Определят се от доходите, имуществото, квалификацията на задълженото лице. Неговото обществено положение и размерът на доходите му не следва да водят до присъждане на издръжка в размери, които стимулират към обществено несполучлив начин на живот, към лукс или за получаване на средства за цели извън издръжката. Но за да бъдат приложени правилно тези разяснения следва да се имат предвид условията, при които са живели децата в семейството.

В конкретния случай детето на страните е на година и половина и има нужди, по – големи от обичайните за дете на неговата възраст. По делото не е спорно обстоятелството, че детето Б.а страда от „Атопичен дерматит“. Представени са и медицински документи относно диагностицирането и лечението му. Това е заболяване, което налага използване на специална бебешка козметика и специален режим на хранене. Поставената диагноза налага хранене с храна по специална схема, изготвена от страна на педиатър, като постепенно се въвеждали различни храни и се преминавало към обща храна. Издръжката на

децата се дължи от двамата родители, независимо при кого то живее. Бащата декларира, че се осигурява на минимална работна заплата, като по делото не се събраха доказателства за реалните му доходи, а майката е в отпуск по майчинство. По делото не се установи бащата да страда от някакво заболяване, което да го възпрепятства да полага труд и да реализира доходи, близки до средните за страната, поради което същият следва да заплаща месечна издръжка за детето си в размер на 300 лв., а разликата, ведно с непосредствените грижи по отглеждане и възпитание, да се поеме от майката. Издръжката се дължи от период от деня на депозиране на исковата молба 28.07.2022г. до настъпване на причина за изменение или прекратяването им. Съгласно разпоредбата на чл.146, ал.1 от СК паричните издръжки се дължи ежемесечно, а при забава се дължи законна лихва.

Съпрузите не претендират издръжка, поради което и съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Ищецът И. е предявил претенция за ползване на семейното жилище. По делото се установи, че семейното жилище с адрес гр. София, квартал „Левски“, ул. „Константин Фотинов“ № 40, собственост на майката на ищеца Лидия Георгиева И.. Последното обстоятелство не е доказано по делото. Не се спори от страните, че съпругата е напуснала семейното жилище. По изложените съображения съдът не дължи произнасяне по въпроса за ползването на семейното жилище, доколкото родителските права се предоставят на майката, а тя не е направила искане за предоставяне ползването на семейното жилище.

Съгласно чл.53 СК „след развода съпругът може да възстанови фамилното си име преди този брак“. По делото се установи, че жената е тази, която е променила фамилното си име при сключването на брака, приемайки да носи фамилното име на съпруга си. Последната изрично е заявила, че желае след развода да носи предбрачното си фамилно име. Поради което съдът приема, че е налице хипотезата на чл.53 от СК и следва да бъде постановено след развода тя да носи предбрачното си фамилно име Кутовска .

По разноските:

Съгласно чл.329, ал.1, изр.II ГПК при липса на установена по делото вина на съпрузите разноските остават в тежест на всеки от тях, както са ги направили. С оглед разпоредбата на чл.329, ал.1, изр.II от ГПК, платената първоначална държавна такса следва да остане в тежест на страната, която я е заплатила, на основание чл.329, ал.1, изр.II ГПК. Предвид изхода на делото всяка една от страните следва да заплати по сметка на СРС всеки от тях по 25,00 лева-окончателна държавна такса при решаване на делото по иска за развод по чл.6, т.2 от тарифата. На съпругът следва да бъде възложена държавната такса върху издръжката на детето, която е в общ размер на 576 лева (чл.78, ал.6, вр. с чл.69, ал.1, т.6 и т.7 от ГПК).

Мотивиран от изложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА С РАЗВОД БРАКА , сключен с Акт за граждански брак № 393/17.08.2019г. на Столична Община район Красно село, между **Б. П. И., ЕГН *******, и **В. В. И., ЕГН ******* като **ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН**, на основание чл. 44, т. 3, във вр. с чл. 49, ал.1 от СК.

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права над детето, родено по време на брака **Б.А Б.ОВА И., ЕГН *******, на майката **В. В. И., ЕГН *******, при която определя местоживеенето на децата, на основание чл. 59, ал. 2 от СК.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения на бащата **Б. П. И., ЕГН *******, с детето **Б.А Б.ОВА И., ЕГН *******, както следва: до навършване на три години: бащата има право да вижда и взема детето при себе си всяка първа и трета събота на месеца за времето от 10.00 часа до 19.00 часа без присъствието на майката; до навършване на шест

годишна възраст бащата има право да вижда и взема детето при себе си всяка първа и трета събота и неделя от месеца с преспиване за времето от 10.00 часа в събота до 18.00 часа в неделя; от шестгодишна възраст до навършване на пълнолетие бащата има право да вижда и взема децата при себе си всеки първи и трети петък, събота и неделя от месеца за времето от 19.00 часа в петък до 19.00 часа в неделя; **всяка четна година** - по време на Пролетната ваканция, с време и продължителност определена от МОН за съответната година, за времето от 10.00ч. на първият ден от ваканцията до 19.00ч. на последния ден; **всяка четна година** от 10.00 ч. на 24-ти декември до 19.00 ч. на 28-ми декември; от 10.00 часа на 29-ти декември на **всяка нечетна година** до 19.00ч. на последният ден на Коледната ваканция на децата, определена от МОН за съответната нечетна година ; **всяка нечетна година** от 10.00ч. на Разпети петък до 19.00ч. на Светлия Понеделник, както и четиридесет дни през лятото, който не съвпада с платения годишен отпуск на майката, на основание чл. 59, ал. 2 от СК.

ОСЪЖДА Б. П. И., ЕГН *****, с адрес гр. София, кв. Левски, ул. „Граф Игнатиев № 6, вх. А, ет. 4 да заплаща на малолетното си дете **Б.А Б.ОВА И., ЕГН *******, чрез неговата майка и законен представител **В. В. И., ЕГН ******* месечна издръжка в размер на 300 (триста) лева, считано от 28.07.2022г. до настъпване на законна причина, изменяща размера ѝ или прекратяваща издръжката, на основание чл. 59, ал. 2, предл. посл. от СК, ведно със законната лихва върху всяка просрочена сума до окончателното ѝ изплащане, на основание чл. 146, ал. 1, изр. 2 от СК като отхвърля иска за разликата от 500 лв.

ПОСТАНОВЯВА след развода съпругата **В. В. И., ЕГН *******, да възстанови предбрачното си фамилно име – **Кутовска**.

ОСЪЖДА В. В. И., ЕГН *****, с адрес гр. Перник да заплати по сметка на СРС 25.00 (двадесет и пет) лева – държавна такса при решаване на делото по исковете за развод, на основание чл. 329, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА Б. П. И., ЕГН *****, с адрес гр. София, кв. Левски, ул. „Граф Игнатиев № 6, вх. А, ет. 4, да заплати по сметка на СРС 25.00 (двадесет и пет) лева – държавна такса при решаване на делото по исковете за развод, на основание чл. 329, ал. 1 от ГПК и сумата 432 лв. (четиристотин тридесет и два) лева – държавна такса върху издръжката на детето, на основание чл. 78, ал. 6, във вр. с чл. 69, ал.1, т. 7 от ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на страните за присъждане на разноски по делото, като неоснователни.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____